

slagene nu imidlertid kommer i Udvalg, haaber jeg, vi kan faa noget godt ud deraf, og jeg skal ligesom de foregaaende Talere anbefale begge Forslagene til videre Behandling i et Udvalg — jeg kan godt tilføje: velvillig og hurtigt Behandling, saaledes at de snart kan blive ophøjet til Lov.

Marie Hjelmer: I Bemærkningerne til det Forslag til Ændring i Værgeraadsløven, vi her har til Behandling, siger den højtærede Socialminister, at „det føles som et stort Savn, at der ikke i Værgeraadsløvens Bestemmelser gives tilstrækkelig Adgang for det offentlige til at gribe ind overfor Hjem af den heromhandlede Art“ — altsaa ikke-anerkendte Hjem — „naar disse ledes paa en uforsvarlig Maade, eller de hygiejniske Forhold er af en saadan Art, at Børnenes Sundhed udsættes for Fare.

Under Hensyn til det anførte foreslaas det, at der gives Overinspektøren for Opdragelseshjemmene en Beføjelse til effektiv Indgriben overfor ikke-anerkendte Børne- og Optagelseshjem, hvis Ledelse og Indretning giver Anledning dertil, dog saaledes at Hjemmet kan indanke Overinspektørens Afgørelse for Socialministeren.“

Jeg vil anse det for hævet over enhver Tvivl, at det offentlige maa kunne gribe ind og standse eventuelle Misbrug, Mishandlinger, Forsømmelser eller lignende overfor de Børn, der er anbragt i et hvilket som helst Børnehjem, og da jeg saa dette lille Forslag, kunde jeg ikke lade være at sige til mig selv, at den Ret maatte dog vist være hjemlet i den Lov, vi vedtog i 1922. Jeg tror ikke, at noget af Rigsdagens Partier, maaske ikke en Gang de Partier, der i Tide og Utide vifter med Frihedens Fane, har tænkt sig, at Lederen af et Børnehjem uhindret skulde kunne skalte og valte med de Børn, der er betroet ham, og det forekommer mig virkelig ogsaa, at vi i Værgeraadsløvens § 69 har, hvad vi behøver i saa Henseende. Denne Paragraf lyder saaledes: „Overinspektøren for Opdragelseshjemmene fører Overtilsyn med Børn, der er anbragt i de i § 68 omhandlede Hjem, efter nærmere Regler, der fastsættes af Undervisningsministeren.“ Overinspektøren har altsaa Overtilsynet; men hvad vil det sige, hvis det ikke er, at han kan gribe ind i paakommende Tilfælde? Saa forstaar jeg aldeles ikke, hvad det er at have Overtilsyn, Tilsyn i det hele taget. Og at det ikke alene gælder overfor ligefremme Mishandlinger, men at det ogsaa gælder overfor en uforsvarlig Indretning af den daglige Ledelse af Hjemmet, det synes

jeg ogsaa maa være ganske klart. Det er jo ikke noget passivt Tilsyn, der her overdrages Overinspektøren, men han skal handle efter Regler, der gives ham af Ministeriet. Jeg er vis paa, at vi i det Udvalg, der i 1922 behandlede denne Lov, alle sammen har ment, at det Udtryk, der blev brugt, gav tilstrækkelig Betryggelse og netop var en Borgen for, at der ikke kunde ske noget utilladeligt paa et Hjem. Om imidlertid det høje Ministerium mener, at det er nødvendigt nærmere at præcisere Overinspektørens Kompetence, gaar jeg naturligvis gerne med til Ændringer. Jeg har kun villet gøre disse Bemærkninger for at slaa fast, at jeg tror virkelig ikke, vi i sin Tid har forsømt nogen Pligt paa dette Omraade.

Saa er der § 2, hvor den højtærede Socialminister ønsker, at man skal stryge Udtrykket „sædeligt fordærvede Børn“. Jeg skal gerne være med dertil, hvis man kunde finde et Udtryk, der ikke lød slet saa stødende — ikke fordi jeg ikke mener, at der desværre er mange sædeligt fordærvede Børn, og der bliver flere og flere udklækket under de fortvivlede Boligforhold, som man lider under i København og i andre store Byer.

De øvrige smaa Ændringer er det en Selvfølge at jeg giver min Tilslutning.

Med Hensyn til det andet Lovforslag, hvortil der stilles Forslag om en Ændring, vil jeg kun gerne bemærke, at jeg som Repræsentant for mit Parti i sin Tid, da Børnetilsynsloven var til Behandling, ikke var blandt dem, som ønskede, at noget Hjem skulde kunne oprettes uden Tilladelse, og det har jo nu ogsaa vist sig at være uheldigt. Derfor kan jeg kun være glad ved, at der nu af Regeringen fremsættes Forslag om, at man skal have, om ikke Tilladelse til Oprettelse af Børnehjem, saa dog Tilladelse til at optage de og de Børn; altsaa for hvert enkelt Barns Optagelse i Hjemmet maa der gives Tilladelse.

Socialministeren (Borgbjerg): Modtagelsen af disse to smaa Lovforslag har jo ikke været uvenlig, og det glæder mig; selv om der paa enkelte Punkter har vist sig Ønske om en nærmere Behandling i Udvalg. Det ærede 8de Medlem for 6te Kreds (Marie Christensen) mente, at det ikke var ganske korrekt, naar jeg i min Fremsættelse havde brugt Ordet „Tilsyn“. Det Tilsyn, jeg dermed tænkte paa, var — hvad det ogsaa fremgaar af Sammenhængen — et virksomt, et effektivt Tilsyn. Det ærede Medlem har Ret i, at det er en Fejl, naar jeg